

Ordet, fandt ikke, at § 7 var ganske tydeligt affattet. Jeg mener dog, at det fremgaar ganske tydeligt af § 7, sammenholdt med § 33, hvorledes det forholder sig med Forbudet mod at nyde og opbevare Spiritus i Karlekamrene, som man i Almindelighed siger, i Medhjælpernes Værelser. Jeg tror ikke, at der paa det Punkt tiltrænges nogen Rettelse. Derimod kan det godt være, at der i § 8 er en lille Urigtighed. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at naar der foreskrives, at intet Værelse maa anvendes til Natteophold for mere end 2 Personer, er det ikke let at se, hvad de overskydende 8 Kubikmeter for hver, der er udover 2, skal anvendes til. — Den Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde om, at det var uheldigt udtrykkelig at foreskrive, at der skulde være Vaskestel i hvert Værelse, fordi man enkelte Steder kan indrette et Vaske- rum ved Siden af Medhjælpernes Værelse, maa jeg erkende kan være rigtig; men det er jo let paa Grundlag af denne Erfaring at foretage en Redaktionsændring. — Med Hensyn til den tredje Bestemmelse i § 8, som det ærede Medlem omtalte, maa jeg dog sige, at det forekommer mig rigtigt, at der er en Bestemmelse, som udelukker, at Tyendeværelser kan ligge saaledes lige op ad en Stald, at Lugt og slet Luft trænger ind fra Stalden i Medhjælpernes Værelse. Og det er jo Realiteten, man tilstræber ved Forslaget. Hvis det ærede Medlem under Udvalgsarbejdet kan finde et tydeligere og heldigere Udtryk for denne Tanke, skal der ikke fra min Side være noget i Vejen for at acceptere den.

Det ærede Medlem gjorde ligesom det 9de landstingsvalgte Medlem en Bemærkning om, at nærværende Lovforslag ikke kom her til Tinget med nogen Vægt, fordi et saa stort Mindretal havde stemt mod Flertallet i Folketinget. Jeg er dog ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning. Kravet om, at Tyendeloven skal afskaffes, og at der skal træffes almindelige humane Bestemmelser til Beskyttelse for unge Medhjælper, som indgaar fast Tjenesteforhold, tror jeg, er meget stærkt. Man kan vist uden Overdrivelse kalde det et Folkekrav, og det vil nok ogsaa vise sig under den fortsatte Behandling i dette Ting, at Kravet er til Stede, og at man maa vise det en vis Respekt.

Det ærede 6te landstingsvalgte Medlem sagde, at han til en vis Grad beklagede, at Ordet „Tyende“ ikke mere skulde have Borgerret i det danske Sprog. Ja Ordet „Tyende“ havde jo Borgerret i det danske Sprog, men til Gengæld havde indtil for ganske nylig Tyendet ikke nogen Borgerret i den danske Stat. Det er sikkert denne Omstændighed, der har gjort, at Ordet „Tyende“ har en meget ilde Klang, og det er rimeligt, at det bevarer denne ilde Klang, ogsaa efter at Tyendet har faaet Borgerret i Staten, og at den selvstændige Borger, som indtager denne Stilling, nu ønsker at ryste den gamle, noget beskæmmende Titel af sig. Derfor er det vist rigtigt, at vi stryger Ordet „Tyende“ af det levende Sprog og lader det være en Betegnelse for noget, som hører Historien til.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. P. Olufsen) gjorde sig til Talsmand for, at der skulde være en Pligt til at assurere Medhjælpernes Tøj for et højere Beløb end 500 Kr. Jeg skal gerne forhandle med det kommende Udvalg om at sætte Beløbet højere, maaske til 1.000 Kr.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Jeppesen [Næraa]) fremsatte Ønske om en noget kortere Arbejdstid for skolepligtige Børn end den, der her er bragt i Forslag. Herom kan jeg meget vel forhandle saavel som om at tilsikre saadanne Børn nogen Søndagsfrihed.

Der er saaledes, forekommer det mig, ikke under den hidtil foregaaede Forhandling her i Tinget fremført noget, som kunde tyde paa, at der skulde være Uenighedspunkter i denne Sag, som ikke var til at komme over. Jeg nærer derfor det Haab, at det skal være muligt at forhandle sig til Rette, og føjer til, at det vilde være meget ønskeligt, om det kunde ske, saaledes at denne Rigsdagssamling kunde bringe det Resultat, at den gamle Tyendelov faldt bort, og Tyendeforholdet ikke mere eksisterede, men at vi fik naturlige og til Tiden svarende Beskyttelsesbestemmelser for de unge Medhjælper.

Nygart: I min første Tale sagde jeg, at Lovforslaget ikke kom til os med nogen særlig stor Vægt, idet jeg henviste til, hvorledes det var blevet behandlet i Folketinget, og til de forskellige Vedtagelser ved anden